

ชื่อเรื่อง การศึกษาพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลซิปปา

ผู้วิจัย วชิระ ชาวเหนือ

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาพัฒนาผลการเรียนรู้ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ ด้านศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา ที่สอนโดยแผนกการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า 2) สร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา ที่สอนโดยแผนกการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใ้แผนกจัดการเรียนรู้แบบขับป่า พบว่า ผลการเรียนรู้ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87 2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา ที่สอนโดยแผนกการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า อยู่ที่ร้อยละ 85.00

คำสำคัญ: การพัฒนาผลการเรียนรู้, หลักธรรมสำคัญ, เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่า

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ความคิด คุณธรรม จริยธรรมและพฤติกรรมของบุคคล พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นักสังคมชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย ด้านความรู้ ด้านคุณธรรม รวมถึงการมีจิตสำนึกที่ดี ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ชีวมีนในการปกครอง ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีจำเป็นต่อการศึกษา การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5) และนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียน มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นไทย มีวิถีทางศึกษาค้นคว้าหาความรู้ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมไทยได้อย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2)

การจัดการเรียนรู้โมเดลขับป่า มีส่วนที่ 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทบทวนความรู้เดิมขั้นที่ 2) การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3) การศึกษาทำความเข้าใจและเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ขั้นที่ 4) การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5) การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6) การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน ขั้นที่ 7) การประยุกต์ใช้ความรู้ มีชื่อคือกล่าวคือ ขั้นตอนที่ 1-6 เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้ (Construction of knowledge) ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบปฏิสัมพันธ์แบบเป็นปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และมีขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ (Process Learning) อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายที่มีลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวทางกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคม อย่างเหมาะสม อันช่วยให้ผู้เรียนเป็นตัว (Active) สามารถรับรู้และเรียนรู้ได้อย่างดี (พิศานา แซมเมย์, 2560 : 284) สตีฟสัน คริวส์ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ โดยใ้โมเดลขับป่าที่สอดสลับผู้ทำการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใ้โมเดลขับป่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใ้โมเดลขับป่ามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบขับป่าและสอดสลับต่อการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยสอดสลับสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งแต่เดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ เดือนหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ พบว่าจากการ ทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 8 คนผลมีการทดสอบไม่ถึง 50 % และมีผลคะแนนวิเคราะห์ความรู้เข้าใจของผลการเรียนของศาสนาต่าง ๆ ประกอบด้วย นักเรียนไม่สามารถอธิบายหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ได้เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจใน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ได้ จึงทำให้นักเรียนทดสอบเรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ต่างจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงคิดหาวิธีการเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เด็กประสิทธิสัมฤทธิ์มากขึ้น จึงเป็นที่มาซึ่งเกิดการพัฒนาคุณภาพด้านกระบวนการแสวงหาความรู้ การคิด และการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งในการจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนให้กับนักเรียนกลุ่มนี้ โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ซึ่งผู้เรียนจะมีส่วนร่วมด้วยภาวะเคลื่อนไหว มีความรู้สึกตื่นตัว มีความตั้งใจและผูกพันกับสิ่งที่เรียนและจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามแนวคิดหลักที่เป็นปรัชญาของการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบโมเดลขับป่าโดยมีเนื้อหาตามเอกสารประกอบการเรียนในหนังสือเรียนและทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนในการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจก่อนเรียนเรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลขับป่า
2. เพื่อสร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใ้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่า สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา ประกอบด้วยหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ เขต 3 จำนวน 8 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่า

ตัวแปรตาม คือ ผลการเรียนรู้ของนักเรียน เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโมเดลขับป่า

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ เขต 3 จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลขับป่า 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ใบความรู้ 4) ใบงาน 5) แบบประเมินความพึงพอใจวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์โดยนำผล ส่วนเป็นแบบมาตรฐาน ร้อยละ การคำนวณการรวมค่าเฉลี่ย วิเคราะห์การวิจัยผ่านการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ ทดสอบก่อนเรียนใ้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่า จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใ้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่า ทดสอบหลังเรียนการจัดการเรียนรู้โดยใ้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่าวิเคราะห์ค่าค่าผลการเรียนรู้ด้วยวิธีจุดประสงค์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใ้แผนกจัดการเรียนรู้แบบขับป่า พบว่า ผลการเรียนรู้ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87
2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา ที่สอนโดยแผนกการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า อยู่ที่ร้อยละ 85.00

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องหลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใ้แผนกจัดการเรียนรู้แบบขับป่า พบว่า ผลการเรียนรู้ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่า ค่าพัฒนาเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 4.87 ที่นี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อช่วยเสริมเป็นกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแบบเป็นขั้นตอน เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตอบคำถาม มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และมีการทบทวนก่อนการฝึกขั้นในเชิงปฏิบัติประจำวันไม่ยากและไม่ซับซ้อนเกินไป ทำให้นักเรียนได้ชำระกระบวนการคิด กระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้วสรุปความเข้าใจเป็นหลักการที่ตามมาจากทฤษฎีการคิดของ Bloom (Bloom's Taxonomy) (Bloom, 1956) ที่ว่าความสามารถในการคิดวิเคราะห์หนักกว่าพัฒนาความรู้แค่รับรู้ จึงการทำบุคคลจะมีทักษะในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ จะต้องสามารถวิเคราะห์เข้าไปในสถานการณ์ใหม่หรือความจริงใหม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความชำนาญในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้สถานการณ์ใหม่ ในเชิงสร้างสรรค์ เพราะเป็นการพัฒนาความสามารถในระดับที่มีผลและเป็นการเรียนรู้ที่คิดตนเองและบุคคล สอดคล้องกับงานวิจัยของ แก้วตา อินทวิท (2564) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการที่เอื้อผลเท่ากับ 16.03 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 2.02 เมื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 พบว่าความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัด การเรียนด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการเท่ากับ 11.64 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 3.18 และ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.26 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 3.70 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจัดการ การเรียนรู้ด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการเท่ากับ 24.26 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 3.70 เมื่อ เปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลจากการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา ที่สอนโดยแผนกการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า อยู่ที่ร้อยละ 85.00 ที่นี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการที่ใช้ดำเนินการเรียนการสอนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจสิ่งที่เรียน สามารถอธิบายคำยอดต่อคำตามที่ใ้กับอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียน ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง นำไปสู่มลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่มีขึ้น ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติพงษ์ ดวงจินดา (2565) ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบขับป่าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลต่อการเรียนรู้วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.67 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 1.21 และมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.33 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 1.37 โดยพบว่านักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบขับป่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.33 ส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 1.37 โดยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบขับป่า มีผลต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 68.67 ค่าส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 3.88 และหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.17 ค่าส่วนเป็นแบบมาตรฐานเท่ากับ 4.62 โดยพบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่างๆของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใ้เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่าโมเดล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมหาไถ่โลกกว้างวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคเหนือ เขต 3 ผลสรุปข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่า ได้ดังนี้

1. ควรนำเทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่าโมเดล ไปใ้กับกลุ่มสาระอื่นๆ หรือระดับชั้นอื่นด้วย
2. ควรนำเทคนิควิธีสอนแบบโมเดลขับป่าโมเดล ไปใ้ต่อของโรงเรียนกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง เพื่อใ้พัฒนาผลการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยผลสัมฤทธิ์ของแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

แก้วตา อินทวิท. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโมเดลขับป่าร่วมกับหลักการที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุชาติพงษ์ ดวงจินดา. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้แบบขับป่าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมหาไถ่เทพาของนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

สุชาติพงษ์ ดวงจินดา. (2565). ผลการจัดการเรียนรู้แบบขับป่าที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

